

(Καρδαμύλης) ἔχουν δικαίωμα ν' ἀσκοῦν μόνον οἱ ἱερεῖς τοῦ αὐτόθι ναοῦ καὶ ὄχι ἰδιῶται ταβουλάριοι, ἐν 337, σ. 101-102.

114

1626-1627. Ἀπόφαισις ἱεροδίκου Θεσσαλονίκης, δι' ἧς οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ φονευθέντος συμβιβάζονται πρὸς τὸν φονέα (φόρος αἵματος) δι' ἀποζημιώσεως 4000 ἄσπρων· σημειωτέον, ὅτι ὁ φονεὺς, μετὰ τὸν φόνον, εἶχεν ἀσπασθῇ τὸν ἰσλαμισμόν. Ἐν 33, σ. 11.

115

1627. Δι' ἀχτιναμέ παρεσχέθη εἰς τοὺς Ναξίους τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς δραγομάνου,

ἐν 145, σ. 121-126. Περὶ τῆς χρονίας τοῦ ἀχτιναμέ, πρβλ. 349, σ. 16, σημ. 2.

«... θέλοντας οἱ κατοικηταὶ ἓναν δραγομάνον, ὡς κάμουνσι ἓναν χριστιανὸν καὶ τυχαίνοντας καμμίαν δουλειὰ εἰς τὸν λαὸν τὰ μὲν ἀφίρουνσι εἰς κανένα τρόπο κανένα τὰ μεταχειρίζεται γροικιέται διὰ ψευδομάρτυρα...»

116

1632. Συνοδικὸν ἐπιβεβαιωτήριον Γράμμα πΚ Κυρίλλου, πρὸς τὸν Κλήρον Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, περὶ δικαιοδοσίας ἀρχιεπ. Νικοδήμου καὶ πρωτοπαπᾶ Ζακύνθου, ἐν 431, τ. 4, σ. 74-76 καὶ ἐν 378, σ. 135-147.

117

1636. Προνόμια ὑπὲρ τῆς ἑλλην. Κοινότητος Στεφανουπόλεως τῆς Τρανσυλβανίας, χορηγηθέντα ὑπὸ G. Rákoczy, ἐν χφ. 976 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας. Πρβλ. ἐν 400, σ. 204-205.

118

1636. Ἀναφορὰ 5 Νοεμβρ. προξένου Ἐνετίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν 244, σ. 184.

«Ὁ σουλτάνος ἀπηγόρευσεν εἰς ὅλας τὰς γυναῖκας τῆς ἐπικρατείας του, εἴτε φράγκισσες εἶναι, εἴτε ἑλληνίδες, ἢ ἑβραῖες, ἢ ἀρμένισσες, τὰ φοροῦν σκούφιε...».

119

1637. Φιρμάνιον σ. Μουράτ Δ', διάτάσσον τὰ παύσουν αἱ Ἀρχαὶ τὰ ἐνοχλοῦν τὸν π. Ἀλεξανδρείας Μητροφάνην,

εἰς τ' ἀφορῶντα διορισμοὺς καὶ παύσεις κληρικῶν, ἡ γάμους μεταξὺ Χριστιανῶν, μνημ. ἐν 450, σ. 38.

120

1637. Ἀχτναμές σ. Μουράτ Δ', ὑπὲρ π. Ἱεροουσαλήμ Θεοφάνους Δ', ἐν 280, Γ', σ. 225–226.

121

1637. Διαταγή Μπηκὴρ πασᾶ πρὸς τοὺς Γέροντας καὶ ραγιάδες τῆς Σύρου, ἐν 110, σ. 31.

«Θέλει ξέρετεν πῶς ἦρθεν ὀμπρὸς μου ὁ ἐπίσκοπός σας μὲ τοὺς Γέροντες ποῦ ἀπεστείλετεν ἐσεῖς μὲ τὴν γραφὴν σας καὶ ἐκλάψασιν ὀμπροστά μου πῶς ὁ πίσκοπος εἶναι πειρασμένος αὐτοῦ ἀπὸ ἓναν πατᾶ ρωμαῖο . . . πῶς ἐπάτησεν πολὺς βολὲς τὶς ἐκκλησίαις του τὲς φράγκικες ἐναντίον τὰ μπεράτια . . . καὶ ἀκόμη τότε πειράζει μὲ ἀβανίες καὶ κάλπικες γραφεὲς ποῦ ἔγραψεν εἰς τὴν Ἀντρο διὰ τὰ βάζει ἀνεκαταστάει εἰς τὸ ραγιά μου . . . Τὶ ὁ πίσκοπος δὲν θέλω τὰ εἶναι πειρασμένος, μηδὲ ἀπὸ τούρκους, μηδὲ ἀπὸ ρωμαίους . . .».

122

1639–1777. «Κώνδηκας τῆς κομπανίας τῶν ρωμαίων πραγματευτάδων Σιμπινίου» τῆς Ρουμανίας.

ἐν χφ. 976 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, φ. 74α–131α, ἐν 402, σ. 117–119. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 257.

« . . . Ἀναγκαῖα δικαιώματα καὶ νομοθεσίαι τῶν πραγματευτῶν, ὅπου πρέπει τὰ φυλάττωμεν ἀπαραιτήτως ἐν τῷ μέσῳ μας, διὰ σύστασιν καὶ εὐταξίαν τῆς Κομπανίας, μιμούμενοι τοὺς νόμους καὶ τὴν συνήθειαν τῆς τζάρας ταύτης».

123

1639?– «Μετ' ὀλίγον (μετὰ τὴν 8 Ὀκτ. 1639) ἐκανόνισεν ἡ Βενετικὴ Γερουσία τὰ περὶ ἐφέσεων, διαζυγίων καὶ προστίμων. . . Ὅλα δὲ τὰ ἀποφασιζόμενα περὶ ἀφορισμῶν, διαζυγίων καὶ καθαιρέσεως κληρικῶν, ἐφεσιβάλλονται πρὸς τὸν Γενικὸν Προβλεπτὴν τῶν τριῶν Νήσων . . . Αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ δικάζωσι κατὰ νόμους καὶ κανόνας τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατ. Ἐκκλησίας . . .

ἐν 378, σ. 143.

124

1640. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 6 Σεπτ., ἐν Ἰκαρίᾳ. ἐν 243, σ. 67.

